

SZEGEDI ÍTÉLŐTÁBLA
Gf.III.30.134/2006/4. szám

A M A G Y A R K Ö Z T Á R S A S Á G N E V É B E N !

A Szegedi Ítéltábla a dr. Tímár Gyöngyi ügyvéd által képviselt **felperes neve (címe)** szám alatti székhelyű felperesnek, - a Szegedi 4. számú Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Pozsgai István ügyvéd) által képviselt **alperes neve (címe)** szám alatti lakos alperes ellen vállalkozói díj megfizetése iránt indított perében - a Szegedi Ítéltábla Gf.III.30.584/2004/8. sorszámú hatályon kívül helyező végzése folytán lefolytatott új eljárásban - a Békés Megyei Bíróság 2006. január hó 31. napján kelt P.20.093/2005/36. sorszámú ítélete ellen az alperes részéről 38. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán lefolytatott másodfokú eljárásban meghozta a következő

Í T É L E T E T :

Az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét **nem érinti**, megfellebbezett rendelkezéseit **részben megváltoztatja**, az alperes marasztalását **mellőzi**, és a felperes keresetét **teljes egészében elutasítja**.

Kötelezi a felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az alperesnek 713.857,- (Hétszáztizenháromezer-nyolcszázötvenhét) Ft-ot, valamint ezen összeg után 2001. október hó 1. napjától 2004. december 31. napjáig évi 11 %, míg 2005. január hó 1. napjától a kifizetésig a késedelemmel érintett naptári félévet megelőző napon érvényes jegybanki alapkamattal azonos mértékű kamatát.

A felperes által fizetendő elsőfokú eljárási költség összegét 500.000,-(Ötszázezer) Ft-ra, míg az államnak fizetendő le nem rótt eljárási illeték összegét 1.318.000,-(Egymillió-háromszáztizennyolcezer) Ft-ra **felemléi**, és **megállapítja**, hogy 267.600,- (Kettőszázhatvanhétezer-hatszáz) Ft eljárási illeték az állam terhén marad.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét **helybenhagyja**.

Megállapítja, hogy a peres felek másodfokú eljárási költségeiket maguk viselik.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak az illetékhivatal külön felhívása szerint 180.000,-(Egyszáznolcvanezer) Ft másodfokú eljárási illetéket, és megállapítja, hogy 267.600,-(Kettőszázhatvanhétezer-hatszáz) Ft másodfokú eljárási illeték az állam terhén marad.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

INDOKOLÁS:

A peres felek 2001. márciusában szerződést kötöttek, amelyben a felperes vállalta, hogy elvégzi az alperes fiának tulajdonában lévő **/ingatlan címe 1/** szám alatti ingatlan felújítási munkálatai közül a fűrészelési, szigetelési és aláfalazási munkákat. A felperes a kivitelezést 2001. március második felében kezdte meg, az alperes 2001. március 28. napján 1.000.000,-Ft előleget fizetett. A ténylegesen elvégzett fűrészelési, szigetelési és aláfalazási munkálatok ellenértéke 2.073.271,-Ft. A munkavégzés során folytatott tárgyalások eredményeképpen a felek 2001. április hó 1. napján építési-vállalkozási szerződést kötöttek, amelyben a felperes vállalta, hogy a **/cég neve 1/** által készített tervdokumentáció alapján elvégzi az épület kulcsrakész felújítását a szükséges közmű-rácsatlakozásokkal az átadott tervdokumentáció és a kiegészítő mellékletek feltételei szerint. A vállalkozói díj összegét 13.000.000,-Ft átalányárban határozták meg. A szerződés aláírását megelőzően az engedélyes tervdokumentációból a felperes csak egy tervlapot kapott meg, majd a komplett dokumentáció átvétele után április hónap közepén újabb költségvetést készített, amelyben már 23.000.000,-Ft-ban jelölte meg a vállalkozói díjat, erre tekintettel szerződésmódosítást kezdeményezett, amelyet az alperes elutasított. A felperes ettől függetlenül április hónap elején megkezdte a kivitelezést, amelyet július hónap közepéig folyamatosan végzett. Ezen időszakban az alperes több részletben - az előleggel együtt - 12.200.000,-Ft-ot fizetett ki a felperesnek átvételi elismervények ellenében. A felperes 2001. június 28. napján a **/ingatlan címe 1/** szám alatti üzlethelyiség kialakítási munkálatairól részszámlaként alperes neve **/ingatlan címe 1/** szám alatti lakos nevére 3.000.000,-Ft összegű készpénzfizetési számlát bocsátott ki. A felperes július hónapban 2.163.065,-Ft összegű pótmunkáról számlát bocsátott ki, amelyet a fizetési határidőre az alperes nem fizetett meg, emiatt a felperes akadályt közölt és a munkát csökkentett létszámmal folytatta. Augusztus hónap végén az alperes a munkaterületről a felperes által előzetesen megvásárolt anyagokat elszállította és a kibocsátott számlákat továbbra sem fizette meg, majd a felperes 2001. szeptember 21. napján a munkavégzést beszüntette és a munkaterületről levonult. A felperes a felújítási munkákat - a kulcsrakész állapot eléréséig - teljes körűen nem végezte el, az általa megvalósított kivitelezés a szerződésben elvállalt műszaki tartalom 92 %-a. Az alperes a kivitelezést más szakipari vállalkozókkal fejeztette be. A felperes részben hibásan teljesített, az építési munkák javítási költsége 252.298,-Ft, az épületgépészeti munka javítási költsége 221.538,-Ft, míg a felperes által beszerezett és az alperes által elvitt anyagok értéke 692.535,-Ft.

A felperes az alapeljárás során előterjesztett, módosított keresetében kérte a bíróságot, kötelezze az alperest 6.727.643,-Ft, valamint ezen összeg után 2001. november hó 13. napjától a kifizetésig járó időszakra a mindenkori jegybanki kamat kétszeresének megfelelő mértékű késedelmi kamat megfizetésére. Keresetét azzal indokolta, hogy az általa elvégzett felújítási munkálatok vállalkozói díját teljes körűen az alperes nem egyenlítette ki. A szerződésben megjelölt átalányár azért nem tekinthető irányadónak, mert a szerződés megkötésének időpontjában a teljes

Gf.III.30.134/2006/4. szám

engedélyes tervdokumentáció még nem állt rendelkezésére, utóbb vált csak ismertté a munka pontos műszaki tartalma, ezért a vállalkozói díj tételes felméréssel állapítható meg, illetve figyelembe kell venni az időközben az alperes által elrendelt és a tervtől eltérő kivitelezési igényeket, valamint a műszaki szükségességből felmerülő munkavégzést is.

Az alperes kérte a kereset elutasítását. Ellenkérelmét azzal indokolta, hogy a kivitelezendő munkálatok ellenértékét átalányárban határozták meg, ezért a felperes utóbb nem térhet át a tételes elszámolásra, nem hivatkozhat arra, hogy tervdokumentáció hiányában nem tudta felmérni a tényleges és szükségessé váló kivitelezési volument. Több részletben, már 15.200.000,-Ft-ot megfizetett, ebben benne van az átalányár és az elismert pótmunkavégzés díja, így további vállalkozói díj tartozása nem áll fenn, figyelemmel a felperes hibás teljesítésére és az ezzel kapcsolatban felmerült javítási költségek összegére is.

Az elsőfokú bíróság az alapeljárás során meghozott ítéletével kötelezte az alperest, fizessen meg 15 nap alatt a felperesnek 6.253.807,-Ft-ot, valamint ezen összeg után 2001. november 13 napjától a kifizetésig járó időszakra a mindenkorai költségvetési törvényben meghatározott mértékű késedelmi kamatát, ezt meghaladóan a keresetet elutasította. Határozata indokolásában kifejtette, hogy a Ptk. 402. §-a értelmében építési szerződés alapján a vállalkozó építési-szerelési munka elvégzésére, a megrendelő pedig annak átvételére és díj fizetésére köteles. A szerződés létrejöttéhez nem elegendő a feleknek a szerződés megkötésére irányuló szándéka, ezen túlmenően a lényeges kellékekben is meg kell egyezniük. Miután a felek a felperes által nyújtandó szolgáltatásban az építési engedély és tervdokumentáció hiányában nem egyezhettek meg, ezért közöttük építési-vállalkozási szerződés nem jött létre. A felperes ugyanakkor a kivitelezési munkálatokat részben elvégezte, ezért mint megbízás nélküli ügyvivő igényt tarthat az ügy ellátásával felmerült költsége és munkadíja megtérítésére. A kirendelt szakértők véleményét elfogadva - tételes felmérés alapján - a felperesnek járó építőmesteri munka ellenértékét 15.932.294,-Ft-ban, az épületgépészeti kivitelezést 2.302.814,-Ft-ban határozta meg, ebből levonásba helyezte a javítási és értékcsökkenési költség összegét 252.298,-Ft-ot és 221.538,-Ft-ot. Az elszámolásnál a felperes javára vette figyelembe az alperes által elszállított anyagok értékét és megállapította, hogy a felperest összesen 18.453.087,-Ft illeti meg, ebből levonásba helyezte az alperes által kifizetettként elfogadott 12.200.000,-Ft-ot. A készpénzfizetési számlában írt 3.000.000,-Ft-ot figyelmen kívül hagyta az alperes teljesítéseként, miután a felperes ezt a kifizetést tagadta, ugyanakkor ezen a napon 200.000,-Ft átvételi elismervény kiadása mellett került kifizetésre. Emiatt teljességgel életszerűtlennek találta, hogy egy napon kétszer történjen pénzátadás és erről két egymástól teljes mértékben eltérő irat készüljön. A szakvélemények adatai alapján számított díj- és anyagköltség, valamint az elfogadott alperesi teljesítés különbözeteként jelentkező 6.253.807,-Ft és a Ptk.

szerinti késedelmi kamat megfizetésére kötelezte az alperest, míg ezt meghaladóan a keresetet elutasította.

Az alperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság Gf.III.30.584/2004/8. sorszámu végzésével az elsőfokú bíróság ítéletét hatályon kívül helyezte és ugyanezt a bíróságot a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára utasította. Határozata indokolásában kifejtette, hogy a felek az okiratba foglalt szerződés értelmében a vállalkozó által kivitelezendő munkaeredményt az engedélyes tervekre történő utalással határozták meg, azaz a megvalósítandó munkaeredmény műszaki tartalmát a tervek határozták körül. Nincs annak jelentősége, hogy a műszaki tervdokumentáció teljes körűen még nem állt rendelkezésre, ugyanis ha a vállalkozó nem mérte fel pontosan a vállalt munkaterhet, és a munka elnyerésének érdekében tett alacsony, fix összegű árajánlatot ez az ő üzleti kockázata körébe tartozik, utóbb az engedélyes tervek teljes körű megismerésének hiányára, azok áttanulmányozásának elmaradására alappal nem hivatkozhat, emiatt nem tekinthető meghatározatlannak a munkavégzés műszaki tartalma. A vállalkozói díjat pontosan meghatározták, azt átalánydíjnak tekintették és miután az ÁFA-ról külön nem rendelkeztek, az bruttó összegnek minősül. Az átalányáron kötött szerződés jellegzetessége, hogy a kikötött átalányártól eltérésnek csak a szerződés eredményes megtámadása esetén nyílik lehetőség, illetve akkor, ha a vállalkozó a munkaeredmény egy részét nem teljesíti és emiatt költségei csökkennek. Amennyiben a megrendelő a szerződésben rögzített munkaeredmény egy részéhez, mint vállalkozói szolgáltatáshoz nem jut hozzá, a részbeni nem teljesítés miatt az elmaradt munkák ellenértékét, az ezekre eső vállalkozói díjat sem kell kiegyenlítenie, és ezek az átalányárból levonandóak. Az elsőfokú bíróság eltérő jogi álláspontja miatt a tételes felmérésen alapuló szakértői véleményt fogadta el, azonban a helyes elszámolási mód az lett volna, hogy a felperes által vállalt és az engedélyes tervben megnyilvánuló összműszaki tartalom és a ténylegesen elért készültség, megvalósított munkamennyiség egymáshoz való arányát határozza meg a szakértő és azt vetíti a fix díjra. Az új eljárás során az elsőfokú bíróság feladatául szabtta, szakértő bevonásával tisztázza, hogy a felperes az elvállalt műszaki tartalmat milyen arányban valósította meg és ekként határozza meg a részére járó vállalkozói díj összegét az átalánydíj alapulvételével. Az új eljárás során az elsőfokú bíróságnak a készpénzfizetési számlát is be kellett szereznie avégett, hogy annak bizonyítóerejét megítélhesse.

Az új eljárás során a felperes keresetét változatlanul fenntartotta azzal, hogy az aláfalazási munkálatok ellenértékének megtérítésére az átalánydíjtól függetlenül tartott igényt, arra hivatkozott, hogy azok nem foglaltatnak benne az átalánydíjas szerződésben.

Az alperes változatlanul kérte a kereset elutasítását, egyúttal viszontkeresetet terjesztett elő, amelyben kérte a bíróságot kötelezze a felperest 5.163.292,-Ft, valamint ezen összeg után 2001. október hó 1. napjától a kifizetésig a jegybanki alapkamatnak megfelelő mértékű késedelmi kamat megfizetésére. Viszontkeresetét azzal indokolta, hogy az átalánydíjas szerződést 70 %-os mértékben teljesítette

csupán a felperes, az elvégzett pótmunkálatok ellenértéke 926.708,-Ft, ezzel szemben 15.200.000,-Ft-ot fizetett ki, így a viszontkeresetében írt összeg részére visszajár.

A felperes kérte a viszontkereset elutasítását.

Az elsőfokú bíróság az új eljárás során meghozott ítéletével kötelezte az alperest, hogy fizessen meg 15 nap alatt a felperesnek 2.286.143,-Ft-ot, valamint ezen összeg után 2001. november hó 13. napjától a kifizetésig járó, a mindenkor jegybanki alapkamat kétszeresének megfelelő mértékű kamatát. Ezt meghaladóan a keresetet és a viszontkeresetet elutasította és kötelezte a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 437.760,-Ft perköltséget, míg az államnak az illetékhivatal külön felhívása szerint 774.000,-Ft le nem rótt eljárási illetéket. Határozata indokolásában elfogadta a másodfokú bíróság hatályon kívül helyező végzésében a szerződés jellegével és az elszámolás módszerével kapcsolatban kifejtetteket és a szakértő véleménye alapján a felperes által elért készségi fokot 92 %-ban határozta meg. A 13.000.000,-Ft-os átalányárra vetítve megállapította, hogy a tényleges kivitelezésre tekintettel a felperest 11.960.000,-Ft illeti meg. A peradatok együttes mérlegelése alapján azonban arra a következtetésre jutott, hogy a fűrészelési, alászigetelési, aláfalazási munkálatok nem képezték az átalánydíjas építési-vállalkozási szerződés tárgyát, miután annak elvégzésében a felek időben korábban állapodtak meg, ezért tételes felmérés alapján a felperest ezen munkálatok elvégzéséért 2.073.271,-Ft illeti meg. Mindemellett igényt tarthat a felperes a pótmunka 926.708,-Ft összegű díjára, továbbá az alperes által elvitt anyagok 692.535,-Ft összegű ellenértékére is. A felperesnek járó összeget csökkentette a szakértői vélemény alapján a felek által is elfogadott javítási költség és árleszállítás 473.836,-Ft összegével. Az elszámolás során további levonásba helyezte az alperes által kifizetett 12.200.000,-Ft-ot. A készpénzfizetési számlát a teljesítés bizonyítékeként továbbra sem fogadta el arra hivatkozással, hogy azon nem szerepel a teljesítés időpontja, határideje, nem tartalmazza a „fizetve” kitételt és befizetési bizonylatot sem mellékel hozzá az alperes, ezért a teljesítést nem igazolja. Mindezen elszámolás eredményeképpen megállapította, hogy az alperes díjtartozása 2.286.143,-Ft és ezen összeg megfizetésére kötelezte, míg ezt meghaladóan a keresetet és a viszontkeresetet elutasította. A pervesztesség-pernyertesség arányának figyelembevételével kötelezte a felperest a perköltség fizetésére és az államnak a le nem rótt eljárási illeték megtérítésére.

Az ítélet ellen az alperes terjesztett elő fellebbezést, amelyben kérte annak részbeni megváltoztatása mellett a kereset teljes körű elutasítását és a felperes viszontkeresete szerinti marasztalását. Fellebbezése indokolásában megismételte az új eljárás során kifejtett ténybeli és jogi indokait. Változatlanul arra hivatkozott, hogy az aláfalazási, szigetelési, fűrészelési munkálatok is az átalánydíjas szerződés tartalmát képezték, ezért külön díjazásra tételes felmérés alapján a felperes nem

tarthat alappal igényt. Vitatta a kivitelezés szakértő által meghatározott készségi fokát, utalt arra, hogy a **/helységnevé/-i** önkormányzat építési osztályának szakemberei által végzett felmérése szerint az csupán 69 % lehetett, ezért tévesen számolta el a felperes javára az elsőfokú bíróság az átalánydíj 92 %-át. Továbbra is állította, hogy a

készpénzfizetési számlában írt 3.000.000,-Ft összeg kifizetésre került a felperes részére, az elsőfokú bíróság okszerűtlen mérlegeléssel hagyta figyelmen kívül ezt a bizonyítási eszközt, ezért az elszámolás alapján helytelen végkövetkeztetésre jutott.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte a fellebbezéssel érintett részében.

Az alperes fellebbezése részben **alapos**.

Az alperes tévesen hivatkozott arra fellebbezésében, hogy a hatályon kívül helyező végzés anyagi jogerőt keletkeztetett a szerződés minősítése, tárgya és tartalma körében. Megjegyzendő, hogy a másodfokú bíróság a hatályon kívül helyező végzésben az aláfalazási, szigetelési munkálatokat illetően jogi álláspontját nem fejtette ki. A rendelkezésre álló peradatok alapján ezek a munkanemek ugyan műszaki szempontból a lakóépület komplett felújításához tartoztak, azonban nem volt akadálya annak, hogy ezen szakipari munkanemekre a felek külön kössenek megállapodást. A felek jogviszonyának, kapcsolatának időbeni alakulására tekintettel helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy ezen munkanemek elvégzésében állapodtak meg elsődlegesen, lényegében ez a műszakilag szűk keresztmetszet képezte szerződésük tárgyát. Az általánydíjas szerződéstől elkülönülő vállalkozási szerződés tényét erősíti az is, hogy az alperes már 2001. márciusában díjelőleget folyósított ezen munkanemekre, illetve, hogy az alperes a saját előadása szerint a 13.000.000,-Ft-os általányáras vállalkozási díjhoz képest a pótmunka értékét is figyelembevéve jóval magasabb összeget fizetett ki vállalkozói díjként a felperesnek. A felújítási munkálatok ezen részének elvégzésére az akarategyezség a felek között ugyan létrejött, azonban a vállalkozói díjat nem határozták meg, ezért a felperest a jogalap nélküli gazdagodás szabályai szerint illette meg a munkaeredménye ellenértéke, amelyet a szakértői vélemény alapján helyesen állapított meg az elsőfokú bíróság.

Az általánydíjas szerződés alapján történő kivitelezés mennyiségét, a felperes által megvalósított munkaeredmény arányát a szakértő a rendelkezésére álló peradatok alapján részben ugyan becsléssel állapította meg, azonban végkövetkeztetéseihez nyomatékos kétség nem fér, azt nem tette aggályossá **/tanú neve/** tanúvallomása sem, hiszen a 2001. október 2-i helyszíni szemlekor tett készültségi fok meghatározása csupán hozzávetőleges volt, nem pontos, tételes felmérésen alapult. A feltárt peradatok a szakértői aránymeghatározást nem gyengítették, nem tették kétségessé, ezért azt helyesen fogadta el a tényállás megállapításakor az elsőfokú bíróság.

A másodfokú bíróság a számlával kapcsolatban kifejtett jogi álláspontját - a hatályon kívül helyező végzésben foglaltakkal egyezően - a következők szerint fejti ki

Gf.III.30.134/2006/4. szám

ismételten: A számla szigorú számadású számviteli bizonylat. Két fajtája ismert, az egyszerűsített vagy más néven készpénzfizetési számla és a számla. Az egyszerűsített

számla kiállítására akkor kerülhet sor, ha azzal egyidejűleg készpénzzel vagy készpénz helyettesítő eszközzel történik a vevő fizetése (1992. évi LXXIV. törvény (ÁFA törvény) 43. § (1) bekezdés b) pont). Amennyiben ilyen bizonylat kerül kiállításra, az önmagában igazolja az abban írt összeg kifizetésének, teljesítésének tényét. Az eredetiben becsatolt bizonylatból megállapítható, hogy az készpénzfizetési számla, így alakiságaira az ÁFA törvény 13. § (1) bekezdés 17. pontjában foglalt rendelkezések az irányadóak, nem pedig az elsőfokú bíróság által helytelenül felhívott 13. § (1) bekezdés 16. pontjának rendelkezései. Mindebből az következik, hogy az egyszerűsített (készpénzfizetési) számlában a teljesítés időpontját, határidejét nem kell szerepeltetni, hiszen az a számla kiállításával egyidejűleg történik, jogszabályi előírás hiányában nem kell a teljesítés elismerésére vonatkozó záradékot sem rávezetni, az nem alaki, tartalmi követelmény. Annak sincs jelentősége, hogy a felperes azt esetleg az alperes fiának nevére állította ki, miután a készpénzfizetési számla tartalmából egyértelműen kitűnik, hogy a perbeli építési munkálatok ellenértékeként fizették meg a számlában foglalt összeget, azt a felperes vállalkozói díja részeként kapta meg. A másodfokú bíróság álláspontja szerint a készpénzfizetési számla önmagában bizonyította a teljesítés tényét, arról vélelmet állított fel és ezt a felperesnek a perben nem sikerült megdöntenie, így az alperes által kifizetett összvállalkozói díj 15.200.000,-Ft.

Mindezek alapján az elsőfokú bíróság által levezetett elszámolás csupán annyiban módosul, hogy a felperesnek járó összegből további 3.000.000,-Ft-ot kell már teljesítettként levonásba helyezni, így megállapítható, hogy az alperesnek 713.857,-Ft összegű túlfizetése keletkezett.

Mindezekre figyelemmel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a fellebbezéssel érintett részében részben megváltoztatta, az alperes marasztalását mellőzte, a felperes keresetét teljes egészében elutasította, és a felperest kötelezte 713.857,-Ft és a Ptk. 301. § (1) bekezdése szerinti mértékű késedelmi kamat megfizetésére, míg a viszontkeresetet ezt meghaladóan elutasító elsőfokú ítéleti rendelkezést helybenhagyta (Pp. 253. § (3) bekezdés).

A megváltoztatásra figyelemmel módosult a peresztesség-pernyertesség aránya is, így erre tekintettel a felperes által fizetendő elsőfokú eljárási költség összegét ennek alapján a másodfokú bíróság 500.000,-Ft-ra felemelte.

Az elsőfokú bíróság nem rendelkezett az összes felmerült eljárási illeték viseléséről. Az eljárás során a következő feljegyzett illetékösszegek merültek fel:

- a felperes eredeti keresete szerint 16.402.942,-Ft volt a pertárgyérték, így evonatkozásban a maximum illeték, azaz 900.000,-Ft került feljegyzésre;

-8-

- az alapeljárásban meghozott elsőfokú ítélet szerinti marasztalás összege 6.253.807,-Ft, amelyet teljes egészében megfellebbezett az alperes, így az első fellebbezési eljárási illeték összege 375.200,-Ft;

- az új eljárás során előterjesztett alperesi viszontkereset 5.163.292,-Ft után a feljegyzett illeték 309.800,-Ft

Összesen: 1.585.000,-Ft.

Miután a felperes keresete vonatkozásában teljes egészében pervesztes lett és az alapeljárásbeli fellebbezés ezzel állt összefüggésben, így a kereseti 900.000,-Ft illeték, valamint az első fellebbezés 375.200,-Ft összegű illetékének viselésére teljes egészében köteles, míg a viszontkereset vonatkozásában - kerekítve - 713.900,-Ft után járó (42.800,-Ft) eljárási illetéket köteles megfizetni, amely összesen 1.318.000,-Ft-ot tesz ki. A viszontkereseti illetékből fennmaradó rész az alperes költségmentessége folytán a 6/1986. (VI.26.) IM. számú rendelet 13. § (1) bekezdése és 14. §-a alapján az állam terhén marad.

Az alperes fellebbezése részben eredményre vezetett, azonban a másodfokú bíróság a pervesztesség-pernyertesség arányokra figyelemmel a Pp. 81. § (1) bekezdése alapján akként határozott, hogy a felek másodfokú eljárási költségét maguk viselik.

A felperes a másodfokú eljárásban vesztett 3.000.000,-Ft 6 %-os illetékvonzatát köteles megtéríteni az államnak külön felhívásra, míg a fennmaradó és le nem rótt eljárási illeték az alperes költségmentessége folytán az állam terhén marad.

S z e g e d, 2006. május 15. napján

Dr. Kissné dr. Koch Ágnes sk.
a tanács elnöke

Dr. Lakatos Péter sk.
előadó bíró

Dr. Simonné dr. Gombos Katalin sk.
táblabíró

SZEGEDI ÍTÉLŐTÁBLA

Gf.III.30.134/2006/6. szám

A Szegedi Ítéltábla a dr. Tímár Gyöngyi ügyvéd (5500 Gyomaendrőd, Szabadság tér 3.) által képviselt **felperes neve (címe)** szám alatti székhelyű felperesnek, - a Szegedi 4. számú Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Pozsgai István ügyvéd 6720 Szeged, Széchenyi tér 8.) által képviselt **alperes neve (címe)** szám alatti lakos alperes ellen vállalkozói díj megfizetése iránt indított perében meghozta a következő

KIJAVÍTÓ VÉGZÉST:

A Szegedi Ítéltábla Gf.III.30.134/2006/4. sorszámú ítéletét akként **javítja ki**, hogy az állam terhén maradó első- és másodfokú eljárási illeték összege helyesen 267.000,- (Kettőszázhatvanhétezer) Ft.

A kijavító végzés ellen a kézbesítéstől számított 15 nap alatt van helye fellebbezésnek, melyet írásban 3 példányban - a Legfelsőbb Bírósághoz címezve - lehet benyújtani a Szegedi Ítéltáblánál.

I N D O K O L Á S :

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatva a felperes keresetét teljes egészében elutasította és kötelezte, hogy fizessen meg az alperesnek 713.857,-Ft-ot. Az illetékviselésre vonatkozó rendelkezések is megváltoztatásra kerültek. A határozat indokolásában a másodfokú bíróság megállapította, hogy a felperes eredetileg előterjesztett keresete alapján a feljegyzett illeték elérte a maximumot, azaz 900.000,-Ft-ot, az alapeljárásban benyújtott fellebbezésre tekintettel a feljegyzett illeték 375.200,-Ft-ot tett ki, míg az alperes új eljárás során előterjesztett viszontkeresete miatt 309.800,-Ft, azaz összesen 1.585.000,-Ft került feljegyzésre. Ezzel szemben a határozata rendelkező részében összesen 1.585.600,-Ft eljárási illeték viseléséről rendelkezett akként, hogy abból 1.318.000,-Ft megfizetésére a felperes köteles, míg megállapította, hogy 267.600,-Ft az állam terhén marad. A megismételt eljárásban előterjesztett fellebbezés alapján a másodfokú eljárás tárgyának értéke - kerekítve - 7.449.400,-Ft volt, amely után a feljegyzett illeték 447.000,-Ft-ot tesz ki, ezzel szemben a másodfokú határozat 447.600,-Ft eljárási illeték viseléséről rendelkezett.

A másodfokú bíróság a határozat írásbafoglalásakor észlelte, hogy számítási hibát vétett és az alapeljárásban, valamint a jelen fellebbezési eljárásban 600-600,-Ft-tal több illetékről rendelkezve állapította meg, hogy az, az állam terhén marad. A másodfokú bíróság a Pp. 224. § (1) bekezdése alapján a számítási hibát a kijavító

-2-

végzésével orvosolta és megállapította, hogy helyesen az állam terhén maradó alapeljárásbeli és fellebbezési eljárási illeték összege helyesen 267.000-267.000,-Ft.

S z e g e d, 2006. május 17. napján

Dr. Kissné dr. Koch Ágnes sk.
a tanács elnöke

Dr. Lakatos Péter sk.
előadó bíró

Dr. Simonné dr. Gombos Katalin sk.
táblabíró